

شاید موضوعی که بیش از همه توجه هر بیننده را هنگام اجرای یک نوازنده گیتار به خود جلب می‌کند حرکات پیچیده‌ی دست چپ او باشد. نزد بسیاری از نوازندگان گیتار، میزان سختی یک قطعه را انگشت‌گذاری دست چپ تعیین می‌کند. در واقع انگشتان دست چپ وظایف زیادی دارند. آن‌ها باید به طرز صحیح روی سیم قرار بگیرند؛ به سرعت جابه‌جا شوند؛ از همدیگر به اندازه‌های لازم و گاهی غیر ممکن باز شوند؛ در طول دسته‌ی گیتار حرکت کنند؛ فشار لازم را بر سیم داشته باشند؛ آکورد بگیرند، لگاتو، استکاتو، فلاژوره، ... و تمام این‌ها ذهن هنرجو را بیش از اندازه مشغول می‌کند. در مقابل، دست راست ظاهراً در موقعیتی معمولاً ثابت است و گویی انگشتان این دست همواره بدون اراده تابع انگشتان دست چپ هستند، بنابراین این ناخودآگاه به آن توجه لازم نمی‌شود. حتی تمرین‌های مختص به دست راست، بدون نیاز به دست چپ کمتر نوشته شده است.

در صورتی‌که هراندازه در کسب مهارت‌های نوازندگی پیشرفت می‌کنیم، اهمیت دست راست بیشتر می‌شود. یعنی با عبور از کلیه‌ی مشکلات تکنیکی، آنچه به‌عنوان هنر موسیقی، موزیکالیت، بیان احساسات، ارتباط با شنونده و ... باید از این ساز تراویده شود به انگشتان دست راست مربوط است. باید هر حرکت آن ارادی و حاصل آن مطابق خواسته‌ی درونی ما باشد. بنابراین باید آن را به خود نزدیک کنیم و با گوش دادن به صدای تولید شده امکانات و توانایی انگشتان را شناخته و سعی در بهتر کردن آن داشته باشیم. موضوعی که در این کتاب برای استقلال دادن به دست راست مورد توجه و تاکید قرار گرفته، تمرین با سیم‌های آزاد است و تنها در بخش آخر کتاب از دست چپ استفاده شده است تا از این طریق به اهمیت دست راست و لذت نوازندگی بیشتر پی ببریم. قبل از هر چیز اهم وظایف انگشتان دست راست را یکبار برای خود مرور کنید. از جمله:

۱. تولید صدای شفاف
۲. سرعت
۳. نگهداشتن ریتم
۴. حفظ نوآنس و دینامیک
۵. تغییر رنگ دادن به صدا
۶. ضربه زدن بر سیم‌ها و چگونگی آن

و جهت بهتر انجام دادن وظایف فوق باید خصوصیات زیر را در دست راست تقویت کنید.

۱. قدرت
۲. شکل ناخن مناسب
۳. نواختن به صورت‌های آپویاندو و تیراندو
۴. استقلال دست راست از دست چپ
۵. تعادل و پایداری

تمام تمرین‌های این کتاب به منظور نزدیک کردن صدایی است که از ساز خود می‌شنویم به صدایی که می‌خواهیم شود. یعنی به‌اجبار هنگام تمرین، فکر کنیم، بخواهیم و سعی کنیم تا بدست آوریم. تمرین‌های اولیه گرچه بسیار ساده‌اند، سعی کنید از همان ابتدا روی کاری که انجام می‌دهید تمرکز داشته باشید و به صدای ساز خود یا دقت گوش نوازنده خود توجه کنید. لازم را برای صدای مناسب به‌دست آورید در حالیکه انگشتان و هیچ یک از اعضای بدن مقیض نباشند.

کار با سه انگشت:

در حالیکه یک انگشت همواره روی یکی از سیم‌ها قرار گرفته، هر تمرین فقط با سه انگشت آزاد انجام شود. به نکات تمرین‌های قبل و حرکت هر انگشت توجه کنید و سعی کنید هر یک از انگشتان i و m و a با انگشت p هماهنگ باشد و بعد از نواختن به نزدیکی سیم خود برگردد.

shiraz-beethoven.ir

۱. انگشت a روی سیم اول.

۲. انگشت m روی سیم دوم.

۳. انگشت i روی سیم سوم.

۴. انگشت a روی سیم اول.

ترکیب خط ملودی و آرپژ (به عنوان همراهی کننده) در اغلب آثار موسیقی، به خصوص در گیتار بسیار متداول است. تفکیک ملودی از همراهی کننده از نظر نواختن، رنگ و نحوه بیان، اهمیت زیادی دارد. برجسته کردن ملودی همیشه به این معنی نیست که آن را قوی تر اجرا کنیم. بلکه مهم تعقیب کردن خط ملودی در حین اجرا و پرداختن موزیکال آن است. ممکن است خط ملودی در بعضی از مواقع از نظر شدت صدا، حتی ضعیف تر از همراهی کننده باشد. تمرین های این بخش شباهت زیادی به تمرین های بخش قبلی دارد. با این تفاوت که یک گروه از انگشتان به اجرای آرپژ پرداخته و انگشت دیگر یک خط ملودی را با ریتم های متنوع دنبال می کند.

۱. در حالیکه *i* و *m* آرپژ ساده ای را دائماً تکرار می کنند، انگشت *p* به اجرای ملودی در سیم های باس می پردازد. همین منوال میتواند برای *m* و *a* یا *i* و *a* تکرار شود.

1

2

3

4

5

